

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2020 r

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska Krydowska

Przy udziale Roberta Pyszniaka – prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11 marca 2019 r., 9 maja 2019 r., 11 lipca 2019 r., 9 stycznia 2020 r., 17 sierpnia 2020 r.

sprawy D. M. c. T. i B. z d. K., ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że :

w okresie od 24.06.2009 r. do 30.07.2009 r., w O., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim sfalszowaniu czterech umów kredytowych na zakup towarów i usług o numerach : (...), (...), (...), (...) doprowadziła (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 116.778, 96 zł

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

na podstawie art. 4 § 1 k.k. opierając rozstrzygnięcie na przepisach obowiązujących w chwili czynu jako względniejszych dla oskarżonej

orzeka

1. Oskarżoną D. M. w ramach zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego, że w okresie od 24 czerwca 2009 r. do 30 lipca 2009 r., w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim sfalszowaniu umów kredytowych o nr (...) na dane J. K. i o nr. (...) na dane L. K. oraz posłużeniu się sfalszowanymi przez inną nieustaloną osobę umowami kredytowymi o nr (...) na dane A. T. i o nr. (...) na dane I. K. wprowadziła przedstawiciela L. Bank z siedzibą we W. w błąd co do rzeczywistych danych kredytobiorców oraz celu zaciągniętych zobowiązań, czym doprowadziła wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 116 220, 97 zł tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 § 1 k.k i za to skazują ją a na podstawie 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierza jej karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,

2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat tytułem próby;

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 listopada 2017 r. do dnia 10 listopada 2017 roku uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze 18 (osiemnastu) stawek dziennych

4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) S.A.(poprzednio L. Bank) kwoty 116 220, 97 (sto szesnaście tysięcy dwieście dwadzieścia 97/100) złotych

5. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr. I/353/10 pod pozycjami 9,10

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonej w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	D. M.	w okresie od 24 czerwca 2009 r. do 30 lipca 2009 r., w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim sfalszowaniu umów kredytowych o nr (...) na dane J. K. i o nr. (...) na dane L. K. oraz posłużeniu się sfalszowanymi przez inną nieustaloną osobę umowami kredytowymi o nr (...) na dane A. T. i o nr. (...) na dane I. K. wprowadziła przedstawiciela L. Bank z siedzibą we W. w błąd co do rzeczywistych danych kredytobiorców oraz celu zaciągniętych zobowiązań, czym doprowadziła wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 116 220, 97 zł tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 § 1 k.k	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. M. od 1998 roku prowadziła działalność gospodarczą (...) Agencja (...)	wydruk z Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej GUS	171	
wyjaśnienia D. M.	167, 174-175, 428, 561		

zeznania W. W. (1)	21-23, 562-564, 640-641		
Od 2008 roku D. M., pozostając w związku konkubenckim z W. W. (1) zaczęła z nim współpracę; W. W. (1) prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) W. W. (1), sprzedając między innymi filtry do wody; 28 stycznia 2009 roku W. W. (1) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł z bankiem (...) SA umowę o współpracy w zakresie organizacji finansowania sprzedaży kredytem bankowym towarów oferowanych przez firmę (...), w tym zakresie W. W. (1) mógł zawierać z klientami umowy kredytu konsumenckiego; na mocy karty wzorów podpisów z dnia 28 stycznia 2009 roku D. M. była upoważniona do sporządzania w imieniu firmy (...) projektów umów kredytu na zakup towarów i usług i rzeczywiście to ona w znacznej części zajmowała się kwestiami formalnymi dot. udzielania kredytów.	wyjaśnienia D. M.	167, 174-175, 428, 561	
zeznania W. W. (1)	21-23, 562-564, 640-641		
umowa o współpracy	53-58		
porozumienie	58-59, 63		

aneks do umowy	60		
karta wzorów podpisów	61, 62		
stała dyspozycja przekazywania środków	64		
<p>D. M. mając dostęp do bazy danych klientów firmy (...) i jednocześnie będąc osobą upoważnioną do sporządzania w imieniu firmy (...) projektów umów kredytu na zakup towarów w okresie od 24 czerwca 2009 roku do 30 lipca 2009 roku w porozumieniu z inną nieustaloną osobą sfalszowała dwie umowy kredytowe o nr (...) na dane J. K., gdzie wartość kredytu wynosiła 34615,38 złotych i o nr (...) gdzie wartość kredytu wynosiła 26040,00 złotych na dane L. K. składając na nich nieprawdziwe podpisy, rzekomo osób biorących kredyty;</p> <p>D. M. w okresie od 24 czerwca 2009 roku do 30 lipca 2009 roku w celu uzyskania korzyści majątkowej, przesłała do oddziału (...) Bank S.A. w/w umowy oraz dwie umowy o nr (...) na dane A. T. o wartości kredytu 34615,38 złotych i o nr (...) na dane I. K. o wartości kredytu 22629,31 złotych, wiedząc że zostały sfalszowane przez inną osobę</p>	zeznania W. W. (1)	21-23, 562-564, 640-641	

karta wzorów podpisów	61, 62		
zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	1		
zeznania P. R.	47-49		
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	79-81		
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	115		
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	82-84		
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	117		
zeznania J. K.	157-158, 580		
zeznania L. K.	120-121, 568		
zeznania A. T.	150-152, 580		
zeznania I. K.	133-134, 579v-580		
zeznania K. T.	270-271, 639		
opinia biegłego grafologa z dnia 14 maja 2018 roku	473-513		
opinia uzupełniająca biegłego grafologa z dnia 4 września 2019 roku	601-616		
(...) Bank SA realizując zawarte umowy kredytu przez D. M. w imieniu (...) W. W. (1) zrealizował dokonując przelewu wskazanych w	potwierdzenia operacji bankowych	24-36	

umowach kwot na rachunek firmy (...), po czym pieniądze z konta firmy (...) przelewane były na rachunki bankowe D. M. prowadzone w (...) Bank SA, których dysponentem była tylko oskarżona			
informacja z (...) Bank SA	210		
zeznania W. W. (1)	21-23, 562-564, 640-641		
Wobec tego, że kredyty zostały udzielone na podstawie sfałszowanych umów, z nieprawdziwymi adresami kredytobiorców, raty kredytów nie były spłacane a (...) Bank SA odnotował straty w kwocie 116 220,97 złotych	zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	1	
zeznania J. K.	157-158, 580		
zeznania L. K.	120-121, 568		
zeznania A. T.	150-152, 580		
zeznania I. K.	133-134, 579v-580		
D. M. była uprzednio karana	informacja o karalności	649, 657	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	D. M.	w okresie od 24 czerwca 2009 r. do 30 lipca 2009 r., w O. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim sfalszowaniu umów kredytowych o nr (...) na dane J. K. i o nr. (...) na dane L. K. oraz posłużeniu się sfalszowanymi przez inną nieustaloną osobę umowami kredytowymi o nr (...) na dane A. T. i o nr. (...) na dane I. K. wprowadziła przedstawiciela L. Bank z siedzibą we W. w błąd co do rzeczywistych danych kredytobiorców oraz celu zaciągniętych zobowiązań, czym doprowadziła wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 116 220, 97 zł tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 § 1 k.k	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
D. M. działała sama posługując się uprzednio sfalszowanymi przez siebie umowami kredytowi o nr (...) na dane J. K. i o nr (...) na dane L. K. przez złożenie nieprawdziwych	opinia biegłego grafologa	473-513	

podpisów kredytobiorców oraz umowami sfalszowanymi przez inną nieustaloną osobę o nr (...) na dane A. T. o i o nr (...) na dane I. K.			
opinia uzupełniająca biegłego grafologa	601-616		
żaden z przesłuchanych w toku postępowania świadków, jak również przeprowadzone dowody z dokumentów nie potwierdziły wskazanych okoliczności			
D. M. sfalszowała umowy kredytu o nr (...) na dane A. T. i o nr (...) na dane I. K. składając nieprawdziwe podpisy kredytobiorców	opinia biegłego grafologa	473-513	
opinia uzupełniająca biegłego grafologa	601-616		
żaden z przesłuchanych w toku postępowania świadków, jak również przeprowadzone dowody z dokumentów nie potwierdziły wskazanych okoliczności			
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia D. M.	<p>na wiarę zasłużyły wyjaśnienia oskarżonej w części, gdzie potwierdziła fakt pozostawania w konkubinacie z W. W. (1) i ich współpracę w ramach prowadzonych przez nich działalności gospodarczych, nadto oskarżona wiarygodnie podała, iż była upoważniona do zawierania w imieniu firmy (...) umów kredytowych dla klientów W. W. (1), a których to kredytów udzielał (...) Bank SA, według Sądu oskarżona wiarygodnie przyznała, iż na umowach wskazanych w zarzucie widnieją jej podpisy jako osoby zawierającej w/ w umowy w imieniu (...), w ocenie Sądu na wiarę zasłużyły również wyjaśnienia oskarżonej w tej części, gdzie przyznała, że posiada kilka rachunków bankowych, w różnych bankach; w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej korelują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym</p> <p>sąd dostrzegł całkowitą niespójność wyjaśnień oskarżonej z wersją świadka W. W. (1), gdzie podała, że sporządzając projekt umowy kredytowej robiła to na wyraźne polecenie W. W. (1), który dzwonił do niej, podawał jej dane klienta a ona uzupełniała umowę i ja podpisywała, a następnie oddawała</p>	
-------	-------------------	--	--

		<p>umowę handlowcowi lub W.; W. W. (1) świadek podał bowiem, że gdy miał do podpisania umowę z własnym klientem do sam sie podpisywał i wypełniał dokumenty, ponieważ umiał to rozbić, nie przypominał sobie sytuacji aby dzwonił do D. M. i prosił ją o przygotowanie umowy kredytowej.</p>	
zeznania W. W. (1)	<p>należy podkreślić, że zeznania W. W. (1) nie są w pełni spójne i konsekwentne, niemniej w dużej części zasługują na wiarę; Sąd uznał, że świadek wiarygodnie podał, iż pozostawał w konkubinacie z D. M., z którą również współpracował prowadząc wspólnie działalność gospodarczą, a współpraca ta polegała między innymi na tym, że on zajmował się montażem filtrów do wody natomiast D. M. zajmowała się kwestiami formalnymi, w tym była uprawniona do zawierania umów kredytowych w imieniu banku (...) SA z upoważnienia W. W. (1); w ocenie Sądu wiarygodne są także zeznania świadka, gdzie podał, iż to D. M. zawarła kilka umów kredytowych z klientami na wysokie kwoty, które to kwoty następnie z konta firmy (...) zostały przelane na jej konta bankowe; w tym zakresie zeznania świadka korespondują z</p>		

	pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.	
umowa o współpracy	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron	
porozumienie	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron	
aneks do umowy	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron	
karta wzorów podpisów	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron	
stała dyspozycja przekazywania środków	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron	
wydruk z Krajowego Rejestru Urzędowego Podmiotów Gospodarki Narodowej GUS	wiarygodny dowód z dokumentu wygenerowany z bazy danych przez uprawnioną osobę, nie kwestionowany przez żadną ze stron	
zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa i zawarte w nim treści sąd uznał za wiarygodne i kluczowe w niniejszym postępowaniu, bowiem pokrzywdzony wskazał w nim najistotniejsze informacje co do okoliczności popełnienia	

	przestępstwa na jego szkodę przez D. M.,	
zeznania P. R.	sąd obdarzył dowód w całości walorem wiarygodności; świadek zeznał jasno, spójnie i logicznie, szczegółowo opisując jakie umowy, kiedy, na jakie dane i na jakie kwoty zostały sporządzone przez D. M. z ramienia punktu (...) w imieniu (...) Bank SA, wskazując przy tym, iż z kart wzorów podpisów z dnia 28 stycznia 2009 roku, wynika imię i nazwisko osoby sporządzającej, to jest D. M.; świadek swoje zeznania opierał głównie na dokumentach, dlatego sąd nie znalazł podstaw aby je kwestionować	
zeznania J. K.	sąd obdarzył dowód w całości walorem wiarygodności, zważając, iż pod uwagę wzięte były zeznania złożone raz w postępowaniu przygotowawczym z uwagi na śmierć świadka; świadek zeznał jasno, spójnie i logicznie, zaprzeczając, aby kiedykolwiek podpisywała umowę kredytu z L. Bank, zaś po okazaniu jej kopii umowy nr (...) podała, iż zgadzają się tam jedynie jej imię i nazwisko, nr dowodu osobistego i numer telefonu, nieprawidłowy zaś jest adres zamieszkania i podrobiony został jej podpis; zeznania świadka	

	<p>zasłużyły na wiarę, bowiem zostały potwierdzone przez pozostały wiarygodny materiał dowodowy,</p>	
<p>zeznania L. K.</p>	<p>w ocenie sądu dowód ten zasługiwał na wiarę, bowiem świadek zeznała jasno, spójnie i logicznie, odniosła jedynie do faktów które dotyczyły jej osoby; zeznania świadka miały istotne znaczenie dla sprawy, bowiem świadek po okazaniu jej kopi umowy nr (...) jednoznacznie podała, że nie zgadza się widniejący na niej podpis z jej podpisem, ponieważ ona tak się nie podpisuje, nieprawidłowy był także numer telefonu oraz adres zamieszkania; świadek przyznała, że zawierała umowę kredytu ale w innym banku, a na potwierdzenie tego załączyła do protokołu kopie dokumentów związanych z tym kredytem, w ocenie sądu brak było podstaw aby kwestionować ten dowód,</p>	
<p>zeznania A. T.</p>	<p>jako w pełni wiarygodny sąd uznał dowód z zeznania świadka A. T., która podała, że jedyny kredyt jaki wzięła i w całości spłaciła był zaciągnięty w (...), świadek zaprzeczyła aby zawierała kiedykolwiek umowę kredytową z L. Bank, a po okazaniu jej kopi umowy nr (...) podała, że nie</p>	

	<p>zgadza się tam jej adres zamieszkania, numer telefonu jak również podpis, zaprzeczyła również aby otrzymywała korespondencję z L. Bank związana ze spłatą kredytu,</p>	
<p>zeznania I. K.</p>	<p>sąd obdarzył dowód walorem wiarygodności, bowiem nie dostrzegł podstaw aby go kwestionować, świadek przyznała, że zawierała umowę kredytu, ale była to umowa z (...) na kwotę 1699 zł, która spłaciła w całości, natomiast po okazaniu jej kopii umowy z (...) Bank SA nr (...) jednoznacznie zaprzeczyła aby taką umowę podpisywała, świadek podała, iż nie zgadzają się tam jej numer telefonu, adres jej zamieszkania, a także podpis,</p>	
<p>zeznania K. T.</p>	<p>w ocenie sądu dowód w pełni wiarygodny, świadek zeznała adekwatnie do swojego udziału w sprawie, dlatego brak podstaw do kwestionowania treści jej zeznań</p>	
<p>umowa kredytu na zakup towaru nr (...)</p>	<p>wiarygodny dowód z dokumentu w zakresie w jakim ustalono, iż został sfalszowany i wykorzystany do zaciągnięcia kredytu w (...) Bank SA</p>	

umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	wiarygodny dowód z dokumentu w zakresie w jakim ustalono, iż został sfalszowany i wykorzystany do zaciągnięcia kredytu w (...) Bank SA	
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	wiarygodny dowód z dokumentu w zakresie w jakim ustalono, iż został sfalszowany i wykorzystany do zaciągnięcia kredytu w (...) Bank SA	
umowa kredytu na zakup towaru nr (...)	wiarygodny dowód z dokumentu w zakresie w jakim ustalono, iż został sfalszowany i wykorzystany do zaciągnięcia kredytu w (...) Bank SA	
opinia biegłego grafologa z dnia 14 maja 2018 roku	dowód uznany przez Sąd za wiarygodny, o doniosłym znaczeniu na gruncie niniejszej sprawy, bowiem zawarte w nim wnioski legły u podstaw poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, przy czym po jego uzupełnieniu o treść opinii uzupełniającej (k. 601-616); biegły w oparciu o udostępnione mu do badania dokumenty miał udzielić odpowiedzi czy widniejące na umowach kredytu o nr (...), (...), (...), (...) podpisy zostały złożone przez D. M., W. W. (1) czy odpowiednio przez L. K., I. K., J. K., A. T..	

Biegły jednoznacznie wskazał, iż:

- podpis nakreślony na nazwisko (...) widniejący w obrębie pierwszej, drugiej i trzeciej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" został nakreślony przez D. M.,
- podpis nakreślony na nazwisko (...) widniejący w obrębie pierwszej i trzeciej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" został nakreślony przez D. M., zaś w obrębie drugiej strony - według biegłego nie można wskazać ani wykluczyć, że został nakreślony przez D. M., jednocześnie wykluczając, iż został nakreślony przez L. K. lub W. W. (1)
- podpis nakreślony na nazwisko (...) widniejący w obrębie pierwszej, drugiej i trzeciej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" został nakreślony przez jedną osobę, przy czym z uwagi na ograniczenia badawcze dowodowych

	<p>sygnatur nadają się jedynie na badanie tzw. autentyczności,</p> <ul style="list-style-type: none"> • podpis nakreślony na nazwisko " (...) widniejący w obrębie pierwszej, drugiej i trzeciej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" nie można wskazać ani wykluczyć, że został nakreślony przez D. M., jednocześnie stwierdzając, iż nie został nakreślony przez W. W. (1); <p>Tak sformułowane wnioski pozwoliły uznać, że D. M. dopuściła się sfalszowania z inną osobą umów kredytowych na nazwiska J. K. i L. K., natomiast inna osoba dokonała sfalszowania umowy na dane A. T., a oskarżona tą umową się posłużyła.</p> <p>Dostrzegając brak kategoryczności wniosków w w/w opinii dotyczących umów na dane L. K. i I. K. sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej, jednocześnie nie odmawiając wiary powyższej opinii.</p>	
<p>opinia uzupełniająca biegłego grafologa z dnia 4 września 2019 roku</p>	<p>dowód wiarygodny, istotny dla sprawy bowiem, zawarte w opinii wnioski wpłynęły na ostateczne ustalenia w sprawie;</p>	

	<p>biegły po przeprowadzonych badaniach wskazał, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • podpis nakreślony na nazwisko (...) widniejący w obrębie drugiej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" nie został nakreślony przez D. M., • podpis nakreślony na nazwisko " (...) widniejący w obrębie pierwszej, drugiej i trzeciej strony dokumentu "umowa Kredytu na Zakup towarów i usług nr (...)" nie został nakreślony przez D. M. <p>Wnioski zawarte w powyższej opinii przyczyniły się do modyfikacji zarzutu postawionego oskarżonej poprzez uznanie, że D. M. posłużyła się sfalszowanymi umowami, przy czym dwie z nich, to jest na nazwiska J. K. i L. K. oskarżona uprzednio sfalszowała w porozumieniu z inną osobą, zaś dwie umowy na nazwiska A. T. i I. K. zostały sfalszowane przez inną osobę.</p>	
<p>potwierdzenia operacji bankowych</p>	<p>wiarygodny dowód z dokumentu, potwierdzający fakt dokonania przelewów pieniężnych przez (...)</p>	

	Bank SA na konto (...) W. W. (1) a następnie przelania tych kwot na konto D. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Enigma Agencja nieruchomości		
informacja z (...) Bank SA	wiarygodny dowód z dokumentu, potwierdzający fakt posiadania przez D. M. jako jedyną dysponentkę, dwóch rachunków bankowych w (...) Bank SA		
informacja o karalności	wiarygodny dowód z dokumentu niekwestionowany przez żadną ze stron		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia D. M.	Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom D. M. w części gdzie zaprzeczyła aby kojarzyła rachunek bankowy zaczynający się od cyfr (...) oraz aby posiadała rachunek w banku (...) SA, nadto według Sądu nieprawdziwe są twierdzenia oskarżonej, aby na jej rachunki bankowe nie były przelewane pieniądze	

		<p>przez W. W. (1) prowadzącego firmę (...), zaprzeczają temu bowiem choćby dowody w postaci potwierdzenia przelewów z kart. 24-36;</p> <p>Za niewiarygodne Sąd uznał także stanowisko oskarżonej, która od początku postępowania konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego; w ocenie Sądu jest to przyjęta przez oskarżoną linia obrony w celu uniknięcia, niesłusznie, odpowiedzialności karnej; jednocześnie podkreślenia wymaga, iż jej powyższe stanowisko jest sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami przeprowadzonym w toku postępowania</p>
zeznania W. W. (1)	<p>Bez znaczenia dla niniejszej sprawy pozostaje wersja świadka, gdzie wskazywał, iż był przekonany, że pieniądze, które wpłynęły z (...) Bank SA na konto jego firmy tytułem udzielonego kredytu są pieniędzmi dla rodziców D. M. na sfinansowanie filtrów do wody na całe mieszkanie i dom na działce,</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	D. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych, a polega na tym, że sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Strona podmiotowa powyższego przestępstwa ograniczona jest do zamiaru bezpośredniego, obejmującego zarówno cel, jakim jest osiągnięcie korzyści majątkowej – jak i sposób działania sprawcy. Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może zatem być popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób</p>			

działania sprawcy (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2007 r. III KK 362/06 LEX nr 296749, Prok.i Pr. 2007/10/8, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2007 r. V KK 384/06 LEX nr 299205). Oznacza to, że sprawca nie tylko musi osiągnąć korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Jednym ze sposobów doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem jest wprowadzenie w błąd, polegające na tym, że sprawca swoimi podstępными zabiegami doprowadza inną osobę do mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy. Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem i to niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego stanowi moment popełnienia przedmiotowego przestępstwa.

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. A zatem o tym, że doszło do

popelnienia powyższego czynu można mówić, gdy sprawca działając w określonym celu używa jako autentycznego dokumentu fałszywego lub stwierdzającego nieprawdę, który sam podrobił albo wiedząc, że jest podrobiony, używa go.

Stan faktyczny niniejszej sprawy wymaga podniesienia również innego zagadnienia, które wyłoniło się w toku postępowania, mianowicie zbiegu przepisów. W tym zakresie należy odwołać się do poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 22 listopada 1994 r., sygn. akt II KRN 227/94 (OSNKW 1995/1-2/5, iż „Właściwy (rzeczywisty) zbieg przepisów zachodzi wówczas, gdy sprawca swoim zachowaniem narusza kilka przepisów ustawy karnej, z których żaden z osobna wzięty nie wyczerpuje całej określonej znamionami zawartości kryminalnej konkretnego czynu i dopiero wszystkie przepisy razem wzięte obejmują całość stanu faktycznego, oddając w pełni stopień karygodności przestępnego zachowania sprawcy.”

Na gruncie niniejszej sprawy sąd stwierdził, iż kumulatywna kwalifikacja prawna przestępstwa zarzuconego D. M. z art. 286 1 k.k. w zw. z

art. art. 270 § 1 k.k. była konieczna, bowiem jak wynika z wniosków opinii biegłego grafologa, oskarżona sfałszowała uprzednio dwa dokumenty, którymi następnie posłużyła się wykazując rzekomych kredytobiorców. Nadto jak ustalono oskarżona posłużyła się również dwoma innymi sfałszowanymi przez inną osobę dokumentami, a wszystko w celu uzyskania korzyści majątkowej, przez wprowadzenie w błąd pracownika (...) Bank SA co do tożsamości kredytobiorców.

Orzekając w przedmiotowej sprawie sąd zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k.k. zastosował wobec oskarżonej przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w okresie popełnienia przez nią przestępstw, to jest w okresie od dnia 24 czerwca 2009 roku do dnia 30 lipca 2009 roku, albowiem zdaniem sądu są one względniejsze dla oskarżonej. W tym względzie sąd miał na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w wyroku z dnia 13 lutego 2008 roku w sprawie o sygn. akt IV KK 407/07, opublikowanym w: LEX nr 395069 „Ocena względności ustaw dokonana w ramach stosowania art. 4 § 1 k.k., nie może ograniczać się do prostego

zestawienia wysokości sankcji zawartych w porównywanych przepisach, lecz wymaga analizy wszystkich prawnokarnych skutków wynikających dla oskarżonego z zastosowania ustawy nowej albo obowiązującej poprzednio.” W pierwszej kolejności należy zauważyć, że obecnie obowiązująca ustawa przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pobawienia wolności, w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia dla niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 69 § 1 k.k. w brzemieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jedynie w poprzednim stanie prawnym było więc możliwe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec osoby wcześniej karanej. Ponadto obecnie

obowiązująca ustawa przewiduje, iż orzekając obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. zastosowanie mają przepisy prawa cywilnego przewidujące między innymi obowiązek zasądzenia odsetek, zaś przepisy ustawy kodeks karny obowiązujące w czasie popełnienia przez oskarżoną zarzucanych jej czynów nie wskazywały na konieczność stosowania przepisów prawa cywilnego. W takiej sytuacji względniejsze dla oskarżonej były przepisy ustawy obowiązującej w czasie popełnienia przestępstw.

W wyniku poczynionej wyżej analizy Sąd uznał, iż wszelkie konsekwencje związane z popełnionymi przez oskarżoną przestępstwem przemawiają za zastosowaniem wobec niej przepisów ustawy Kodeks karny w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku.

Oskarżona nie była niepoczytalna, jak również nie pozostawała w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności czynu lub okoliczności ją wyłączającej. Wobec tego sąd uznał winę i sprawstwo D. M. za udowodnioną.

Zgodnie z art. 9 § 1 k.k. z umyślnym popełnieniem czynu zabronionego mamy do czynienia wówczas,

gdy sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia, godzi się na to (zamiar ewentualny). Umyślne popełnienie czynu zabronionego musi mieć swe podłoże intelektualne obejmujące wiedzę (zaktualizowaną w świadomości sprawcy) o okolicznościach stanu faktycznego, w jakich sprawca funkcjonuje. Nie może on wszak chcieć lub godzić się na coś, czego w ogóle nie dostrzega oraz nie obejmuje swoją percepcją.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że działania oskarżonej niewątpliwie cechowały się umyślnością. Działała ona z bezpośrednim zamiarem wprowadzenia (...) Bank SA w błąd co do tożsamości kredytobiorców umów zawartych w okresie od 24.06.2009 roku do 30.07.2009 roku i działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bowiem otrzymała pieniądze przelane pierwotnie na konto firmy (...) a następnie na jej konta bankowe, których była jedyną dysponentką. Z powyższych względów Sąd uznał, iż oskarżona umyślnie dopuściła się przypisanego jej czynu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. M.	1.	1.	<p>W świetle ustalonych w sprawie okoliczności Sąd stwierdził, że D. M. przypisane jej przestępstwo opisane w punkcie 1. popełniła w zamiarze bezpośrednim, wiedząc, że je popełnia i chcąc tego. Oskarżona nie była niepczytalna, jak również nie pozostawała w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności czynu lub okoliczności ją wyłączającej. Wobec tego Sąd uznał winę i sprawstwo D. M. za udowodnioną. Mając powyższe na uwadze Sąd za przypisany oskarżonej czyn wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.</p> <p>Determinujący dla oceny sytuacji prawno-karnej D. M. był także fakt, że wobec oskarżonej, zgodnie z aktualną informacją o karalności, dotychczas zapadły 2 wyroki skazujące za przestępstwa podobne.</p> <p>Przy wyborze kary i jej wymiarze Sąd kierował się dyrektywą art. 53 § 1 i 2 k.k., odnosząc ją w szczególności do stopnia winy oskarżonej, społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć.</p>

Sąd wymierzając karę oskarżonej uwzględnił również motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, jej właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Sąd wziął również pod uwagę, że oskarżona czynu dopuściła się w sposób umyślny i spowodowała u pokrzywdzonej firmy poważną szkodę majątkową. To miało wpływ na znaczny stopień szkodliwości społecznej czynu popełnionego przez oskarżoną, bowiem nie bez znaczenia pozostawał rodzaj naruszonego dobra, którym jest zaufanie w obrocie gospodarczym w branży sprzedażowej i usługowej.

Sąd uwzględnił całokształt okoliczności biorąc pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył dojrzały wiek oskarżonej, jak również fakt, że przestępstwo zostało popełnione dość dawno bo w 2009 roku. Zaś jako okoliczności obciążające potraktował fakt, że oskarżona była uprzednio karana, a szkoda wyrządzona przestępstwem była wysoka. W szczególności zaś Sąd uwzględnił pobudki i sposób

			<p>zachowania się sprawcy po popełnieniu przestępstwa, kiedy to stanowczo negowała swój udział w zdarzeniu.</p> <p>Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku jest karą sprawiedliwą i wyważoną, w przypadku oskarżonej spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak również uwzględnia stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną. Wymierzenie krótkoterminowej kary pozbawienia wolności jest wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonej odpowiedniego oddziaływania w zakresie prewencji specjalnej związanej z tą karą. W ocenie Sądu osiągnięcie wobec oskarżonej celów kary, w szczególności zapobieżenie powrotowi do przestępstwa, mając na uwadze okoliczności popełnienia zarzucanego czynu, zdaniem sądu jest możliwe tylko poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności.</p>
D. M.	1.	1.	<p>Jednocześnie mając na względzie charakter popełnionego czynu w ocenie Sądu zasadne było wymierzenie oskarżonej na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej</p>

			stawki na kwotę po 10 złotych. Sąd uznał, że grzywna w takim wymiarze będzie dla niej adekwatną represją za popełniony czyn.
D. M.	1.	2.	Wobec pozytywnej prognozy kryminologicznej, jak również uwzględniając ciężące na oskarżonej zobowiązania finansowe, w tym konieczność naprawienia szkody Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec oskarżonej instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby. (art. 69 § 1 i 2 k.k. zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k.
D. M.	1.	4.	Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary, a także dostrzegając to, że oskarżona popełniła przestępstwo umyślne, którego skutkiem było spowodowanie szkody, Sąd doszedł do przekonania, że w pełni uzasadnione będzie orzeczenie wobec niej środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody zgodnie z brzmieniem art. 46 § 1 k.k., poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) S.A. (poprzednio (...) Bank SA) kwoty 116 220,97 złotych. Ustalając kwotę należną pokrzywdzonemu Sąd wziął pod uwagę jego

			oświadczenie odnośnie zadłużenia spowodowanego umowami zawartymi przez D. M..
D. M.	1.	5.	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/353/10 pod pozycjami 9, 10.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. M.	1.	3.	art. 63 § 1 k.k. D. M. była w niniejszej sprawie zatrzymana w okresie od dnia 1 listopada 2017 roku do 10 listopada 2017 roku - okres ten stanowi dziewięć dni pozbawienia wolności i odpowiada 18 osiemnastu stawkom dziennym grzywny; wobec powyższego okres ten Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
-----	-----	
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając wydatkami Skarb Państwa. W tym zakresie Sąd miał na uwadze konieczność uiszczenia przez oskarżoną w pierwszej kolejności kary grzywny, a także kwoty wynikającej z orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.	
1.Podpis		